

noget, de velhavende, i Virkeligheden yder noget klækkeligt til Statskassen ved Luksuskatten, men det gør de ikke, thi det har vist sig, at da vi forøgede Skatten stærkt, ja mægtigt paa Luksusheste, paa Wiener-vogne og for dem, der havde en eller to Tjenere eller en Hejduk tillige — tror jeg, Bismarck sagde —, for at den skulde kunne fylde noget klækkeligt, mærkede de paagældende den ogsaa og holdt op med at holde Luksusheste, Hejdukker o. s. v. Men, sagde han, den Gang, vi fik Skat paa Salt, paa Kaffe og Petroleum, battede det noget. Det var nede fra i Befolkningen, at Indtægterne kom, fra de fattiges Forbrug. Det er det, der giver de kolossalt store Indtægter i Statskassen. Vi er, som sagt, ikke Venner af denne Beskatning og søger derfor ved enhver Lejlighed at modarbejde den, hvad vi ogsaa vil have Til-ladelse til at gøre ved denne Lejlighed. Noget andet er, hvad Forholdene kan tvinge os til.

Jeg maa maaske gøre nogle Bemærkninger om den foreslaaede Juvelskat, som jeg naturligvis ikke skal have noget at indvende imod hverken fra mit personlige Standpunkt eller som Talsmand for mit Parti. Denne Skat kunde ogsaa overflødig-gøres ved de direkte Skatter, jeg har nævnt, og ved at give Formue- og Indkomstkatteskruen en ret betydelig Omgang. Jeg vil ikke gøre Indvending imod Juvelskatten eller stemme imod den, men jeg vil dog sige, at nogen Begejstring har jeg ikke for en saadan Skat. For at blive ved det Eksempel, som den højtærede Fi-nansminister nævnedes forleden ved Lovforslagets Fremsættelse: Ifald en Mand mener at have Raad til at købe et Smykke til 20,000 Kr. til sin Kæreste eller Kone, vil det give Statskassen 2,000 Kr. Jeg mener, at naar denne Mand har en saa overflødig Indtægt eller Formue, skal han betale eftertrykkelig Skat af den. For Resten ligger der i dette Lovforslag en Tilkende-givelse af, at vort Parti har Ret, naar det mener, at der endnu er saa store Kapi-taler baade i Form af Indtægter og For-mue, at de meget godt kan taale en yderligere Beskatning, thi ellers vilde det ikke give noget Udbytte at vedtage en Beskatning, hvorved man regner paa, at Folk kan købe Smykker til 20,000 Kr. Naar en Mand har Lyst og Raad til det, maa han have Lov til at gøre sin Kæreste eller Kone den Fornøjelse at forære hende en saa kostbar Genstand, det er Staten uvedkommende, men Staten skal beskatte hans Indtægter og Formue eftertrykkeligt. Hvad

han ellers vil gøre med sine Penge, er hans Sag.

Den ærede foregaaende Taler udtalte sig for den midlertidige Tillægsafgift paa Vin, idet han dog fandt, at den var ret høj, og man maa indrømme, at det er en forholdsvis stor Skat, der her lægges paa Vin. Det er heller ikke med Begejstring, jeg giver dette Lovforslag om en Skat min Tilslutning, thi det forekommer mig, at der er en Del i den Betragtning, som den ærede sidste Taler (N. Neergaard) gjorde gældende, at ogsaa de, der har Raad til at ligge med store Vinlagre, bør beskattes af Lageret. De Folk, jeg repræsenterer, har kun Raad til at drikke Vin en sjælden Gang, og saa er det desværre neppe af den bedste, og den har vel heller ikke den gode Indflydelse som den bedre Vin. Det er, som sagt, en meget høj Beskatning, der her er Tale om, men vi kan dog gaa med til den, men paa den udtrykkelige Betingelse for mit Vedkommende, at der lægges Skat paa de store Beholdninger, som findes ude omkring hos Godsejerne, hos vore industridrivende og de forretningsdrivende (*Ellinger*: Og hos Forretningsførerne!), ja selvfølgelig, ogsaa hos dem. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (*Ellinger*) vil have ogsaa den Vin beskattet, som ligger omkring hos Godsejerne og Forretningsførerne — det er nu ikke megen Vin, der ligger hos de Forretningsførere, det ærede Medlem tænker paa, det kan han være vis paa. Selvfølgelig har Folk Lov til at købe Vin, naar de har Raad der-til, det er der intet at sige til, men de skal ikke profitere af, at de har saa mange Penge at købe Vin for og har haft paa Følelsen, at der i en nær Fremtid vilde komme en Skat, og derfor har fyldt deres Kældere.

Der tales om, at det er saa vanskeligt at kontrolere dette Forhold, men de Vanskeligheder kan overvindes. En Del ligger inde med Vin paa Fade, og der er ikke Spor af Vanskelighed ved at kontrolere Beholdningerne deraf, og selv Beholdningen af den Vin, som er aftappet paa Flasker, kan man godt kontrolere. Naar man undtager de Forretningsførere, som det ærede Medlem fra Frederiksberg hentydede til, har alle de andre, som der her er Tale om, en Stab af Tjenere og Tjenes-t piger, saa de tør ikke saadan bedrage eller være unøjagtige i deres Opgivelser. Jeg tror derfor, at man overdriver de Vanskeligheder, der vil være forbundne med at faa disse Beholdninger opgivet. Jeg har bedre Tro til Godsejerne og de velhavende, som ligger inde med Vin, jeg